

mer mig at være paakrævet, at alt, hvad der kan anvendes af dansk Arbejde, bør anvendes, og hvor det ikke anvendes, bør det offentlige ikke træde støttende til.

Jeg er imidlertid paa det rene med, at hvad der i saa Henseende kan gøres, er forholdsvis lidt. Det store Spørgsmaal, som ligger for, og som er berørt mange Gange fra det konservative Folkepartis Side, er: hvad kan der gøres for at undgaa, at den ene Industrigren efter den anden herhjemme lægger ned og forøger de arbejdsløses Skare med Tusinder? Der er nævnt mod en Toldbeskyttelse, at den vilde holde Prisfaldet ude, saa at det ikke kom til den almindelige Befolknings Gavn, men det staaer mig ganske klart, at der kan træffes Forholdsregler, hvorved Industrien holdes i Live, *uden at* Prisfaldet udelukkes. At Driftsudgifterne maa ned, er ganske givet. Det vilde heller ikke møde Mangel paa Sympati hos det konservative Folkeparti, om Hjælpen til Industrien blev afpasset saaledes, at der ikke var ubegrænset Adgang til Fortjeneste for Kapitalen eller for andre, som har Udbytte deraf. Saadanne Forholdsregler kunde ganske sikkert træffes, men ogsaa her staaer Regeringen paa det rent negative Standpunkt, der gøres intet som helst. Som Følge af dette negative Standpunkt vil de arbejdsløses Hær vokse fra 77 000 og til Tal, som vi vel næsten ikke tør nævne.

Vi anerkender altsaa, at Loven er en Nødvendighed, men den vil ikke være nogen Afhjælpning, thi Afhjælpingen ligger paa ganske andre Omraader. Dèr maa man altsaa stadig efterlyse: hvad er det i Virkeligheden Meningen at gøre for at komme Arbejdsløshedens Onde til Livs?

Rode: Jeg anser det for frugtesløst at genoptage den principielle Diskussion om dette Lovforslags Form og Indhold, som blev ført i December. Jeg tror ikke, at denne Lovs Virkninger i det lange Løb vil være heldige. Den højtærede Indenrigsminister udtalte i December, at det var det overflødigt at diskutere, for Loven var beregnet paa kun at skulle gælde 3 Maaneder. Da jeg udtalte som min Formening, at den højtærede Indenrigsminister nok vilde komme til at se, at den Tilstand, hvori vi var, ikke ophørte med Marts Maanedes Udgang, men at Loven vilde blive nødvendig ogsaa i Sommermaanederne, afviste den højtærede Minister dette paa en temmelig haanlig Maade (Afbrydelse af *Indenrigsministeren*). Indenrigsministeren gør nogle Bemærkninger fra sin Plads. Jeg bliver derfor nødsaget til at oplæse, hvad han sagde om dette Punkt: „Jeg vil gerne

sige til det ærede Medlem, at der er slet ikke Tale om andet, end at denne Lov varer de 3 Maaneder, som den gives for“. Og videre: „Men, siger det ærede Medlem, hvis den nu varer i Sommertiden og Sommeren over, saa bliver det noget andet. Jeg vil meget advare imod den Slags Udtalelser. Her er Tale om en ekstraordinær Vinterhjælp, og vi skulde nødig tænke os saadanne Forhold, at det bliver nødvendigt at yde ekstraordinær Hjelpekassehjælp ogsaa i Sommermaanederne. Jeg tror ikke, vi fremmer Principper, hvorefter der gerne skulde ledes i dette Forhold, ved at staa her paa Rigsdagen og fremsætte noget saadant“.

Jeg tror, at min Karakteristik af disse Bemærkninger som en temmelig haanlig Afvisning af, at man skulde komme til at behandle et Lovforslag om Forlængelse af denne Lovs Gyldighed, er meget træffende.

Saa lidet syntes altsaa den højtærede Minister at vide eller ane om den Situation, hvori vi var i December, at han troede, det var et Par Maaneders Affære, der var Tale om. Nu fremsætter Ministeren Lovforslag om en Forlængelse af denne Lovs Gyldighed for hele denne Sommer, og jeg har da bemærket, at jeg anser det for frugtesløst at genoptage Principdrøftelser her, og derfor skal jeg lige saa lidt som de øvrige Medlemmer, der har taget Ordet, fremsætte noget Ønske om Udvalgsbehandling. Efter den Stilling, de to Flertalspartier her i Tinget har indtaget, vil der ikke kunne opnaas noget, og Forlængelsen af den gældende Lovs Gyldighed er da bedre end intet.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti udtalte, at denne Lov kun var en Nødhjælp, og fremsatte nogle Bemærkninger, som tilsyneladende havde en ret truende Karakter om det foreliggende Forhold. Imidlertid tror jeg ikke, at man her i Tinget har det Indtryk, at disse ret truende Bemærkninger betyder noget synderligt, og saa længe man ikke har det, er der vist ingen Anledning til at tage en Diskussion op om dette Spørgsmaal. Den Omstændighed, at det konservative Folkeparti anbringer nogle Kludedukker paa Talerstolen her angaaende dette Spørgsmaal, Kludedukker, som Regeringen vil slaa ned blot med en Haandbevægelse, indbyder ikke til Drøftelse af dette Spørgsmaal. Hvis der derimod fra Regeringens eller fra det konservative Folkepartis Side angaaende den truende Arbejdssituation, som foreligger, ogsaa ved Industriens Vanskeligheder, skulde fremkomme Forslag eller Udtalelser, som gav Indtryk af, at man virkelig ønskede en Drøftelse af disse Spørgsmaal, skal jeg paa